

Porumbelul Negru

(versiune alfa)

Capitolul I: Roza Furtunilor

Se trezi și se așeză pe marginea patului. Camera în care se afla i se părea total necunoscută. Era mică și întunecoasă și nu-și amintea cum a ajuns acolo. Nu rezistă impulsului de a trage perdelele și de a privi afară. Un parc în prag de toamnă și câteva blocuri cu design modern ce închideau peisajul, atât. După cum arăta cerul, în curând urma să plouă. Nu se vedea niciun om. Dar, ceea ce-l deranja, era că împrejurimile nu-i trezeau nicio amintire. Nu observă nimic cunoscut în jur. Își privi mai atent hainele. Nuanțele albastru marin cu verde ale pantalonilor i se păreau nepotrivite. Cămașa bej în degradé, semitransparentă, cu reflexe verzui și violet, îl făcea să arate ca un papagal. Mânele destul de lungi erau descheiate voit și lăsau să se vadă un fel de ceas, care în loc de afișaj avea o combinație de forme geometrice intens colorate în nuanțe de albastru. Se apucă să-și pipăie fața. Nu putea înțelege cum ajunsese aici.

“Trebuie să fie o oglindă pe undeva!” își zise, în timp ce-și descoperea şuvițele de păr lung, colorat.

Se repezi la ușă și o deschise tremurând. Un hol destul de lung și întunecat dădea într-o cameră mai mare, de unde se întrezărea o geană de lumină. Când păși în hol, lângă el, aproape de podea, se aprinseră câteva luminițe. Le studie puțin, apoi porni în căutarea unei oglinzi.

După ce deschise câteva uși, în spatele cărora se afla același tip de camere întunecate, găsi, în sfârșit, baia. Spre dezamăgirea lui, aici nu exista nici urmă de oglindă. Se opri în mijlocul încăperii, derutat. Vru să iasă, dar ceva de pe peretele opus intrării îi atrase atenția. Peretele se transforma încet, pe nesimțite, într-o oglindă perfectă. La început avu senzația că s-a deschis o fereastră, abia apoi realizează că e o oglindă. Iar chipul derutat care-l privea din ea, era chiar al lui.

Era confuz și nu reușea să se adune deloc. Tremura tot și de-abia se mai ținea pe picioare. Reflexia din oglindă îl privea speriată, trasă la față și cu privirea rătăcită. În stomac avea un gol imens. Inspiră puternic, simțind că se sufocă. Se privi mai atent și încercă să se concentreze pe cât putea. Își examinează fața. Avea o blândețe stranie în priviri, familiară. În rest, prima impresie era că se întâlnește cu un străin. Părul negru lung îi era vopsit în nuanțe de albastru închis, în fâșii. Și mai ciudat era că, într-o anumită privință, îi plăcea look-ul. Îi veni să râdă și nu știa de ce.

Se așeză apoi pe jos, să-și oprească cumva tendința corpului de a tremura. Încercă să se reculeagă. Primele întrebări la care trebuia să răspundă erau: “Cine sunt? Și ce fac aici?”

Căută ceva asupra sa, care să-i dea un indiciu. Dar nu găsi nimic în cămașă sau în buzunarele pantalonilor. Îi încolți în minte un gând. Trebuia să se roage. “Rugăciunea este drumul spre

sufletul tău!”, gândi el, aducându-și aminte aceste vorbe, venite parcă dintr-un trecut obscur. Ieși pe hol și se puse în genunchi.

- Ce-i cu Dragonul¹? întrebă neliniștit DeTubin², privind chipul cunoscut și în același timp necunoscut din fața sa.

- ... Nu-mi dau seama exact. Fizic e bine. Toate scanările sunt pozitive, îi răspunse AgA-lungana³, lovindu-se ritmic peste tâmpile, în dreptul ochilor săi recent upgradați. Poate a pățit un șoc mental, ceva... Poate cineva de la W.A.O.⁴ sau Bene Gesserit⁵. Am văzut vreo două ciudate fățându-se recent prin aria proximă.

DeTubin se uită în ochii iubitei sale, nemulțumit.

- Dragonul? Fermecat de împiedicatele alea? Ai luat prea mult SkyJet⁶ la bord, sau ce? ... Trebuie să fie ceva serios la mijloc... zise mângâindu-și barba îngândurat.

AgA-lungana ridică neputincioasă din umeri.

- El ce zice?

- Întrebă-l și tu, pare confuz rău.

DeTubin se apropie de bărbatul din mijlocul camerei ce stătea așezat în genunchi, precum un călugăr din alte timpuri.

¹ Dragonul – Felipe Gaza, 43 ani, liderul și vocalul formației “The Ancestors”, o formație de Power Music și una din puținele formații care mai cânta live. Era pasionat de mituri și practici magice străvechi, curse de F1Reactor, escaladă, diving; spre deosebire de alți vocaliști, nu-i plăceau excesele, ducând o viață echilibrată, în total dezacord cu muzica sa.

² DeTubin – Rafael Mendoza, 46 ani, basistul formației “The Ancestors”, cunoscut și ca HalfMachine datorită numeroaselor implanturi bionice pe care și le făcuse. Își primise porecla DeTubin în copilărie, de la un personaj de desen animat ce mânca, respira și bea printr-un tub, el însuși obișnuind să bea lichidele doar printr-un pai gigantic. Era scund și solid, ras pe cap, cu barbă în 7 colțuri, plin de tatuaje și piercing-uri; volubil și motivat, era de asemenea ironic, expert în glume, dar și un spărgător de coduri digitale deosebit. El și RagMan, compozitorul formației și cel care cânta la sintetizator, erau hackerii grupului.

³ AgA-lungana – Metora Bedcriff, 38 ani, o englezoaică înaltă cu ochi spălăciți, era cea care se ocupa de efectele speciale și punerea în scenă a concertelor; specialistă în adunarea și sortarea informațiilor.

⁴ W.A.O. – Women’s Allgood Organization, cea mai veche asociație feministă, ce-și avea rădăcinile în primele asociații feministe ale secolului XX; milita mai ales pentru drepturile femeilor și supraveghea abuzurile la nivel global. Acționa la nivel politic și legislativ, având un cuvânt greu de spus la nivel european.

⁵ Bene Gesserit – asociație ce și-a împrumutat numele din romanul “Dune”, de Frank Herbert, unul dintre cei mai mari scriitori SF de la mijlocul secolului XX. Ca și echivalentul ei din “Dune”, Bene Gesserit era o organizație cu interese mistice ascunse, promovându-și membrii (exclusiv de gen feminin) pe baza capacităților lor paranormale. Doctrina Bene Gesserit încerca să impună o nouă societate matriarhală în locul celei consacrate, patriarhale. În teorie suna interesant, dar în practică, de multe ori avide de putere și control, membrele Bene Gesserit ajungeau la abuzuri care de multe ori apăreau pe prima pagină a ziarelor online de senzație. Numeroasele scandaluri în care se implicaseră, le arătau ca pe niște stăpâne de sclavi, autoarele unor dependențe și șantaje empatice ce combinau folosirea drogurilor, a substanțelor psihotrop-afrodisiace și a hipnozei. Toate acestea, pentru a impune o dominație autocrată a femininului exacerbă asupra masculinului aflat într-o decădere evidentă.

⁶ SkyJet – un drog cu efecte puternice și care nu dădea dependență; aparent, panaceul universal căutat de toți cei care vroiau să evadeze la comandă din realitatea înconjurătoare. Era legal în puține state ale lumii și interzis în Europa. Asta nu-l oprea să fie cel mai folosit drog de pe planetă.

Îl zgâlțâi precaut, ca și cum s-ar fi așteptat la o ripostă din partea acestuia.

Bărbatul deschise ochii și zâmbi binevoitor. DeTubin îl privi tâmpit, nevenindu-i să creadă.

- Dragonule, te-ai prostit? Ce-i cu fața asta de Iisus? Pe cuvânt că...

- Taci, nu huli! Ține-ți prostiile pentru tine, HalfMachine! zise Dragonul serios.

AgA-lungana răsuflă ușurată. Măcar se păstrase totuși ceva din vechiul Dragon pe care-l știa.

- Ce naiba ți s-a întâmplat azi? Îl întrebă îngrijorat DeTubin.

Dragonul îl privi atent două secunde, apoi răspunse:

- Nu găsesc în tine niciun corespondent. Nu pot să-ți spun.

- Sunt prea prost, nu?

- Nu... sunt unele lucruri în care nu crezi și nu le-ai înțelege. Sunt multe lucruri pe care nici eu nu le înțeleg... Până una alta, încercați să-mi recuperați parolele. Știu cum să-mi accesez unitatea dar nu-mi mai aduc aminte nimic din dimineața de azi. Parolele o să fie o problemă. Nu mi le mai amintesc, parcă s-au evaporat.

- Tipic! pufni Aga-lungana. Ultima dată când le-ai "rătăcit" ne-a luat 3 zile de muncă ca să le recuperăm, asta înainte de 58.95. Acum la 59.24, să vezi tras de rutine...

- E, lasă... O săptămână de muncă și le rezolvăm, spuse DeTubin, bătându-l prietenește pe Dragon pe spate. Vine Logos⁷ și te lăsăm cu el, tocmai a aterizat pe El Prat. Poate găsiți până la urmă o explicație.

Îl lăsară singur și luară rapid un taxi spre apartamentul lor.

- Ar trebui să încercăm să accesăm informațiile camerelor din cartier, înainte să ne lansăm în recuperarea parolelor, Bibi⁸, spuse AgA, jucându-se cu unul din cerceii cu lanț din urechile iubitelui ei.

- Da, am uitat de camere. Să vedem ce informații free putem accesa. Dacă nu găsim nimic bun, vorbim cu RagMan și spargem câteva circuite de supraveghere de la magazinele din piață.

(În aceeași zi, într-unul din restaurantele de la periferia Seoul-ului)

Ploaia lovea ritmic ferestrele mari ale clădirii. Era a doua zi în care cădea fără oprire. June se dese în partea ferită a restaurantului și comandă mâncarea obișnuită: tăiței de orez cu pui și mult kimchi. Îi era destul de frig, așa că-și lăsă haina pe ea deocamdată. Se așeză la masă și până la apariția robotului chelner, își ordonă lucrurile pe care le avea de făcut.

Mai întâi, trimise câteva ordine precise surorilor de la centrul organizației Protectoarele IGFonului din Seoul, organizație a cărei conducătoare era. Apoi sună înapoi în Barcelona, să afle detaliile întâmplării în legătură cu care fusese contactată mai devreme. Alerga prin ploaie, așa că fusese nevoită să amâne convorbirea până ce va ajunge la restaurant. Sora Greta din Barcelona îi răspunse la apel.

⁷ Logos – Turi Bututin, rus, 40 ani, expert în calcule probabilistice și futurologie; educat în mai toate disciplinele științifice și un mare pasionat de arheologie și căutări de comori; chitaristul formației "The Ancestors".

⁸ Bibi – numele de alint al lui DeTubin, dat de AgA-lungana.

- Soră June, după cum îți spuneam, avem o problemă neobișnuită. Unul din vectorii noștri de citire⁹ e în comă. Nu știm ce anume a declanșat asta. Îți știm doar ordinele de trimitere, dinainte ca legătura lui puternică să-i simtă dispariția. E Lorry, o cunoști și tu... probabil simți...

Într-o fracțiune de secundă, năvăli asupra ei un val de senzații de deznădejde și neputință. Căuta sufletul dragului ei Serin, dar în van! Trupul său era lângă ea, inert, vegetal. Nu-l vedea, nu-l simțea niciunde și asta o umplea de disperare și durere. Plânse atâta de mult, încât avea gura uscată și unghiile frânte, de la cât zgâriase mobila din jur. June se deconectă, aflase destul.

În restaurant intrară câțiva cerșetori și se așezară pe podea, lângă ușă. Era ziua în care primeau pomană de la oameni, iar în mod normal ar fi trebuit să stătea în fața restaurantului, așteptând să primească mâncarea în plus pe care clienții și-o duceau acasă. Acum, cum ploua în averse, au fost lăsați să intre.

June căută în lunga sa experiență de viață, ceva asemănător cu ce se întâmplase în Spania. Găsi câteva variante, dar trebuiau verificate. Situația era oricum neobișnuită în sine.

Privi cu milă spre o cerșetoare ce se apropiase de masa ei. Căută în geantă borcanul cu orez binecuvântat și luă din el. Apoi puse în mâna cerșetoarei un pumn de orez. În clipa aceea avu senzația stranie că e urmărită și se întoarse spre mesele vecine să vadă cine era. Să fi fost un spirit rătăcit? Căci nu văzu în jur, decât oameni obișnuiți care-și luau masa în liniște.

Cerșetoarea care primise orezul se îndreptă spre ieșirea din restaurant, făcând câteva plecăciuni de mulțumire.

June se întoarse la mâncarea ei, pregătindu-se să mai analizeze odată cele petrecute la Barcelona, dar se întâmplă ceva neașteptat. Un strigăt puternic venit dinspre intrarea restaurantului, sparse liniștea și-i făcu pe toți să privească nedumeriți într-acolo.

- Aruncă-! Aruncă-l, ți-am zis!

Una dintre cerșetoare, se repezi la cea care primise orezul de la June și o lovi violent peste mână.

Lui June i se păru că intră într-un vis ireal. Timpul parcă se opri în loc și văzu cu încetinitorul cum se împrăștie boabele de orez pe podea. Oamenii se ridicară de la mese, se apropiară treptat și făcură un cerc în jurul locului.

June se trezi privind stupefiată imaginea din fața ei. Era un porumbel, un porumbel întunecat schițat cu ajutorul boabelor de orez răsfirate pe podea.

Lângă ea, cineva o prinse de mână cu putere. Se întoarse, încercând să se elibereze, dar strânsoarea nu slăbi deloc.

Urmară câteva clipe de panică, apoi June se transformă la față. Oamenii priviră mirați cum cade cu o venerație desebită la picioarele cerșetoarei care o prinsese de mână.

-엄마 (Eomama)! 나를 축복 해주 (Naleul chugbog haejwo)!¹⁰

⁹ Vector de citire – Protecțiile dădeau numele de vectori tuturor membrilor de sex masculin din organizație. Specific, vectorul de citire era un bărbat care putea “citi” intențiile/dorințele/trăirile interlocutorului.

¹⁰ - Mamă! Binecuvântează-mă! [kr. În original]

(Locuința lui Cetus Baroni, Barcelona, după câteva clipe)

- A revenit...! vocea Gretei îi reverbera insistent în minte.

Numai ce ațipise pe canapea cu Frederic¹¹ alături de ea, când mesajul Gretei Wild o trezi brusc. Făcea eforturi să-și dea seama despre cine anume vorbea aceasta.

- Cine... dar se opri imediat. Conștientiză despre cine era vorba și nu putea fi decât varianta cea mai rea. O să... o să le adun pe fete să le comunic. Gândește-te și tu și spune-mi mâine ce putem face, gândi repede Cetus, simțind cum încep să i se înmoaie picioarele.

- Sigur, draga mea. Vezi să nu te lași afectată mai mult decât e necesar. Eventual cheam-o pe Betty să vorbești.

Cetus încuviință, dar deja simțea cum i se face rău. Cine a revenit, sau, mai corect, cea care a revenit, a revenit pentru că s-a întâmplat un anumit lucru grav. Un lucru care avea să amenințe tot ce au construit ele atâția ani de zile.

Avu totuși puterea s-o cheme pe Betty și să se autodetermine să se calmeze. Reuși într-o oarecare măsură, dar asta era mai puțin important. Acum trebuia să vadă ce va vorbi cu fetele în acea seară. Îi era atât de greu să se concentreze...

(Sediul Protectoarelor Igfonului, Seoul, în aceeași seară)

Fetele se traseră deoparte scârbite. Mirosul greu, ca de kimchi stricat ce venea dinspre străina care intrase odată cu June în sediu, le întorcea stomacul pe dos. June rămăsese cu mâna sa în mâna cerșetoarei tot drumul de la restaurant la sediul Protectoarelor. Abia după ce intrară, se puse în genunchi la picioarele cerșetoarei și aceasta-i dădu drumul mâinii. Ceruse mobilizare generală încă dinainte de a părăsi restaurantul și fetele din organizație veniseră toate.

Se făcu liniște:

- Ai binecuvântarea mea, iubită June! spuse încet străina, atingând-o ușor pe creștet.

Lui June îi dădură lacrimile. Pe de o parte, bucuria revederii, iar pe de altă parte, simbolul de pe podeaua restaurantului, se dovediră prea mult chiar și pentru ea. Străina cerșetoare o luă în brațe, încercând s-o liniștească. June se descărcă și începu să plângă în hohote.

Celelalte fete din organizație priveau buimace scena, neștiind ce să creadă. Doar câteva din ele, mai în vârstă, i se alăturară lui June, îmbrățișând picioarele și zdrențele respingătoare ale străinei.

Protectoarele tinere urmăreau curioase din ușa băii cum era spălată și aranjată cerșetoarea de către celelalte protectoare cu mai multă experiență. Valuri de mizerie se scurgeau pe

¹¹ Frederic – motanul negru, mare, pufos și afectuos al lui Cetus.

podeaua băii, laolaltă cu bucăți de noroi, dezvăluind un corp precum al unei zeițe. Părul ei lung, încâlcit și plin de păduchi, fu mai întâi spălat și apoi ars într-un vas ritualic, în micul templu al lui Samsin din clădirea organizației.

- Până mâine o să-mi crească la loc, să nu vă pară rău, spuse ea spre cele tinere, care o priviră sceptice și derutate.

O șterseră și-i dădură haine noi, albe. Cele mai în vârstă o însoțiră în camera interzisă. Camera rămăsese pentru majoritatea protectoarelor un mister bine păzit, mulți ani la rând. Cerșetoarea avea nevoie de odihnă după traiul greu de pe străzi și din munți, dincolo de îmbăierea purificatoare cu care o răsplătiseră.

Tinerele nu pricepeau cine e stăina și de ce o venerau atât de mult cele mai experimentate. Totul dură însă până ce aflară numele ei și abia atunci înțeleseră.

Numele cerșetoarei era 달의 다른 쪽 (*Dal-ui daleun jjog*), sau *Cealaltă față a Lunii*.

(puțin mai târziu în Barcelona)

- Acum că suntem toate, e timpul să aflați motivul pentru care v-am chemat aici, zise Cetus și-i făcu semn lui Espo să se așeze la pupitrul din mijlocul sălii. Este vorba despre o problemă foarte importantă, despre care îl las pe Espo să vă spună mai multe.

Apoi se retrase și se așeză lângă Greta, nu dorea ca și celelalte să-i simtă tulburarea.

- ... Numele ei este *Dal-ui daleun jjog*, sau *Cealaltă față a Lunii!* [...] O primă întrebare, în acest context, ar fi dacă se apropie sfârșitul lumii ... Știu că lumea se așteaptă să spun: Nu! ... Dar voi spune: Da! ... Știți foarte bine că nu sunt un înflăcărat sau un idealist nebun, îmi plac logica rațională și bunul simț. Cu toate acestea [...], cu toate acestea sunt destule motive serioase care să mă facă să trag această concluzie drastică.

Da, se apropie sfârșitul lumii. Al unui fel de lume, în orice caz... Știm cu toții că ne aflăm într-o eră a lipsei de măsură, a dezordinii și a încălcării tabuurilor... Era Kali-Yuga, care ar fi trebuit să se sfârșească în 2082, după învățații indieni. Dar suntem în anul 2223 și încă domnește haosul în viețile tuturor. Religiile și orice fel de morală sunt considerate desuete, iar influența lor e minimă la nivel global. Excesele se întâlnesc la tot pasul, mai mult, sunt integrate și inerente naturii oricărei ființe contemporane. Nu e de mirare că lumea e plină de organizații, secte și mari iluminați care predică adevărul pentru o mână mai mare sau mai mică de adepți. Sunt lucruri cunoscute nouă, desigur. Din această cauză încercăm în cadrul Protectoarelor Igfonului să protejăm bunurile sacre, necesare unui trai spiritual normal pentru orice viețuitor inteligent al acestei planete. În acest sens, avem credința că eforturile noastre nu vor fi în van, că o mână de oameni deosebiți pot găsi o cale de viață normală pentru toți. O cale care să fie în relație cu sacrul și cu natura, fără să fie nevoie de excese sau limitări excesive. Totuși, ... din câte se pare, calea noastră firească de a rezolva lucrurile pare amenințată. Vă voi arăta imediat cum și de ce...

Espo porni proiectorul 3D din mijlocul camerei. Lumina din sală se diminuează și în centru apăru imaginea unei pardoseli închise pe care erau aruncate boabele de orez dăruite de June cerșetoarei. În jur, protectoarele neliniștite vorbeau în șoaptă.

- Se poate vedea destul de clar imaginea unui porumbel întunecat... Pentru cine nu știe, Black Pigeon¹² e denumirea unei femei cu capacități deosebite, care trăiește retrasă într-una din mănăstirile din Franța. Acum 12 ani, capacitățile ei speciale au făcut senzație în mass-media, fiind etichetată ca precursora Apocalipsei. Caracteristicile ei deosebite sunt totuși cât se poate de reale. Astfel, toate ființele care se află în imediata sa apropiere vădesc o acută senzație de vinovăție. Senzația este foarte reală. Ne-o spun cazurile de sinucidere datorate acestei vine exacerbate, vină care te face conștient de propriile limitări și greșeli, te copleșește și te face să-ți vezi propria ființă urâtă și nemernică în oglinda perfecțiunii. E un lucru îngrozitor să-ți constăți imperfecțiunea, deoarece te face să te întrebi dacă meriți să trăiești. Sunt puține spirite acum pe Terra care să poată sta drept și să se privească în oglinda perfecțiunii, pe majoritatea le va distruge această oglindire. E ca și cum pentru spiritul respectiv ar fi Ziua Judecării, fără a fi de fapt Ziua Judecării cea reală! Și cum nu există nimeni care să-i dea răsplata pentru faptele sale, sufletul se va condamna singur. În cele mai multe cazuri, cu sinuciderea. Dacă nu, cu rătăcirea totală a judecării, cu nebunia.

Se putea auzi respirația celor prezenți, atât de liniște era. Toți ascultau captați, expunerea lui Espo.

- Black Pigeon a fost închisă acum 12 ani într-o mănăstire, de către călugării ortodocși, pentru a nu distruge lumea imperfectă din jurul ei. Curând după, discuțiile aprinse și dezbaterile stârnite de cazul Black Pigeon s-au estompat. Lumea a dat-o uitării și nu s-a mai auzit nimic important de ea, până azi. Azi, când am văzut simbolul schițat de boabele de orez, mi-am dat seama că apariția sa nu a fost una întâmplătoare. M-am gândit să verific locația Black Pigeon și împrejurimile sale. Astfel arăta mănăstirea acum 12 ani. Apăru o panoramică 3D a unei mănăstiri aflate la poalele unei păduri bogate și pline de viață. Și așa arată acum.

Imaginea dinainte fu înlocuită cu imaginea aceleiași mănăstiri, situată acum într-un pustiu deșertic. Pădurea din jur era moartă. Vegetația ofilită și nenumărate schelete de animale înconjurau zona și zăceau îngropate în solul gol, fără pic de iarbă sau orice altă urmă de viață.

- Orice formă de viață a dispărut. Probele de sol și din aer sunt total sterile. Sterile și de bacteriile care trăiesc în mod normal oriunde pe Terra, de multe ori în condiții imposibile. Zona pare ca și cum ar fi fost purificată total. Toate maicile din mănăstire fie au plecat, fie au înnebunit și au fost retrase. Singura ființă rămasă e o călugăriță bătrână. Un suflet deosebit, pentru care apăsarea vinei amplificate nu poate prevala în fața echilibrului spiritual și a purității. Ea e singura care o îngrijește pe Mera, femeia denumită Black Pigeon. Ea e singura care îi poate sta în preajmă. Dar și ea, la rândul ei, trebuie să aibă grijă să n-o privească în mod direct în ochi pe Mera, fiindcă vina acută pe care Mera o focalizează o poate face și pe ea să-și piardă echilibrul, iar mai apoi sănătatea mintală. Am luat legătura cu sora Paola, călugărița despre care vorbim, imediat după întâmplarea de la Seoul. Ea ne-a spus că în ultimele săptămâni zona moartă din jurul mănăstirii a început să se extindă rapid.

În sală liniștea se spulberă, murmurele înțețindu-se printre protectoare. Espo continuă, vădit tulburat și el, deși era cunoscut ca un monument de calm și bună dispoziție.

- Aceasta este o problemă la care toți trebuie să medităm și căreia trebuie să-i găsim o soluție. Într-un timp cât mai scurt, însă. Pentru că în ritmul în care se extinde acum zona sterilă, în 10 ani Europa va fi la fel de plină de viață ca și Marte.

¹² Numele de Black Pigeon a fost dat de un jurnalist inspirat și apare în opoziție cu porumbelul alb al păcii (simbol al legământului dintre Dumnezeu și oameni că nu va mai fi un al doilea potop), ca vestitor al Apocalipsei.

Espo își șterse transpirația de pe frunte și așteptă ca vocile din sală să se potolească.

- Am analizat cauza apariției acestui pattern în boabele de orez. Astfel, am ajuns la concluzia, că în momentul în care sora June comunica cu sora Greta Wild despre incidentul de azi dimineață din Piața Oretto, s-a produs o impregnare a unui tip de informație în boabele de orez binecuvântat. Abilitățile surorii Daleun i-au permis să simtă această încărcare și să o lovească peste mână pe cerșetoarea care primise orezul, pentru a revela sensul ascuns aflat în spatele acestei întâmplări.

Deocamdată nu știm care e legătura dintre incidentul din Piața Oretto, în urma căruia vectorul nostru Serin a ajuns în comă, și cazul Black Pigeon. Se pare că nu există nicio înregistrare pe nicio cameră de luat vederi din zona pieței, începând de la ora 8:25 și până la ora 11:34. Toate înregistrările au fost șterse, iar pușinii martori aflați în zonă și cu care am putut să vorbim, nu-și aduc aminte să se fi întâmplat nimic special. Va trebui să căutăm cu toții noi indicii. Pentru că s-a întâmplat cu siguranță ceva deosebit în Piața Oretto. Rămâne doar să aflăm ce...

Despre sora Daleun¹³ puteți afla destule pe internet, nu aș aduce nimic nou dacă v-aș vorbi eu... Cam atât am avut de spus momentan. Multe gânduri bune și fiți binecuvântate!

Espo se retrase din sală urmărit de sfera sa robotică care plutea la mică distanță în spatele său. Erau atâtea date de analizat, încât era aproape sigur că nu avea cum să doarmă în noaptea aceea. Și când se gândea la ziua de mâine, știa că ziua de azi avera să i se pară ușoară.

(unde va în Barcelona, zona Underground)

Localul fără mari pretenții din centrul istoric al Barcelonei era înțesat de lume. Mai mult pentru că se afla lângă stația de metrou, decât pentru că ar fi excelat în ceva. Îl chemase pe Reut aici, pentru că era un teren neutru. Și pentru că se afla aproape de biserica unde avea ea o întâlnire în 15 minute. În ciuda faptului că erau înconjurați de o lume pestriță ce făcea destulă larmă, Mauta¹⁴ rămânea concentrată și decisă să nu-l lase să-i scape ușor.

¹³ Sora Daleun, sau Daleun Dal, sau Celaltă față a Lunii – 55 ani, fostă membră Bene Gesserit; se zvonea că ar fi fost peste 100 de bărbați cărora le-ar fi luat mințile. Aceștia ar fi fost capabili să ucidă pentru ea, dacă le-ar fi cerut. Metoda cunoscută Bene Gesserit era să-i facă dependenți pe plan erotic, empatic, intelectual etc.... și să-i poată folosi ca pe niște unelte. Noun avea o aură deosebit de puternică, emanând o senzualitate ieșită din comun. După unii specialiști, doar Djala he Djaia avea una comparabilă. După ce renunță la calitatea sa de membru Bene Gesserit, ajunge liderul Protectoarelor Igfonului din Coreea. Între timp se pocăise și adoptase o linie de acțiune mai echilibrată. După apariția în mass-media a informațiilor despre Black Pigeon, Daleun se retrage în solitudine și meditație unde va pe muntele Baekdu, asta și ca o compensare pentru cuceririle ei nenumărate din vremea în care fusese membră Bene Gesserit. La plecare, le spusese surorilor ei protectoare că se va reîntoarce în lume doar după ce se vor revela semnele apocaliptice. Astfel, actuala ei reîntoarcere în societate, echivalează cu începutul sfârșitului.

¹⁴ Feea Mauta – lidera puternicei organizații creștine Anne Sisters, supranumită și "Doamna de Titan". Începând de prin anii 2150, lidera Anne Sisters era considerată cel mai puternic om al lumii creștine catolice, întrecându-l chiar și pe Papă. Anne Sisters apăruse în jurul anului 2100 după moartea Surorii Anne, o sfântă catolică care prezisese începutul dominației feminine asupra lumii. Masculinitatea era considerată desuetă, războinică și dornică de conflicte haotice, imprevizibilă și desfrânată, în opoziție cu femininul pacifist, matern, ordonat și cast. Această sectă creștină radicală reușește în 50 ani să cuprindă sub oblăduirea ei întreaga lume creștină catolică rămasă după disoluția accentuată a sacralului din secolului 21. Anne Sisters reușesc să revendice mai multe lăcașe

- Nu mai e membru de-al vostru? Asta pe mine nu mă privește. A fost înregistrat la voi și asta e tot ce contează. E responsabilitatea voastră, punct.

Reut se strâmbă și-și plecă ochii. Cam ca și atunci când ajungea acasă târziu și-l lua nevastă-sa la întrebări.

- Îl găsiți și mi-l predați viu! Atât mă interesează. Nu vreau să știu de problemele și miorlăielile voastre. Faceți treaba sau vă spurc în mass-media, de nu mai scoateți capul din Underground 200 ani de acum încolo! Mauta împroșcă cuvintele ca un automat veninos, uitându-se fix la Reut, cu o privire ce nu lăsa loc de interpretări.

Reut dădu din cap, aprobând fără tragere de inimă.

- O să facem tot ce putem să-l găsim.

- Nu, nu m-ai înțeles! Ori îl găsiți săptămâna asta, ori vă distrug!

- ...O să-l găsim. Nu avem nevoie de amenințări. Și noi suntem cel puțin la fel de interesați ca și voi să rezolvăm problema.

- Vă dau patru zile! Știi ce părere am despre șleahta voastră de nespălați. Nu o să mă rețină nimic să vă anihilez, zise Mauta ridicându-se sfidător de la masă.

Reut nu mai zise nimic. O privi doar cum se întoarce și iese din restaurant în viteză. Rămase așa, analizând situația și uitându-se în gol. Nu erau foarte multe soluții posibile.

(Barcelona, Underground, în studioul formației The Ancestors)

De Tubin vorbea cu Alarat odihnindu-se lângă tobe, când îl apelă Reut insistent.

- Avem o problemă. O să trebuiască să mă ajuți cu tot ce poți, îi transmise Reut, cu o tentă de îngrijorare.

- Perfect. Și eu care vroiam să-ți cer să mă ajuți tu pe mine, râse DeTubin și-și rezemă chitara de sistemul de tobe.

- Te ajut, DeTubin, numai să pot. Care-i problema?

- Dragonul a fost ieri dimineață în Piața Oretto și i s-a întâmplat ceva. Nimeni nu știe ce și el nu-și mai aduce aminte nimic. A început în schimb să-și amintească fragmente din viețile trecute.

- Păi asta e bine.

- Pentru el poate că-i bine, pentru noi, nu. Trebuie să ne abținem să nu înjurăm și ne-a și pus înainte de repetiții să ne rugăm. Catolicul perfect, Dragonul. Mai rămâne să ne interzică sexul, și putem muta formația la mănăstire atunci, zise DeTubin și privi cu înțeles spre Turi, care zâmbea și el larg de lângă pupitrul de înregistrare și reglaj.

- Lasă, că nu vă strică puțină disciplină... Vrei să încerc să aflu ce s-a întâmplat ieri?

de cult ce fuseseră transformate în muzee și obiective turistice și să officieze ritualurile având preoți atât bărbați, cât și femei deopotrivă.

- Clar... Nu există nicio înregistrare de pe nicio cameră și avem nevoie de oameni care au fost ieri în Piața Oretto între 8:30 – 11 aproximativ.

- Se poate rezolva asta. Numai bine facem două lucruri odată. Pentru că și problema mea necesită muncă de teren, zise Reut, împingând pisicul dolofan de pe canapeaua familiei și făcându-și loc în fața TV-ului virtual. Luă apoi o bere și se pregăti de povestit.

- Spune-ne, șefule¹⁵, care-i problema!?

Turi, AgA, DeTubin și Alarat, toboșarul de la The Ancestors, se așezară și ei confortabil, luând o pauză de la repetiții. Reut nu cerea ajutor decât dacă era ceva important la mijloc. În acest timp, Heilin¹⁶, managerul trupei se uita peste niște documente în camera de control a studioului, dar asta nu o împiedica să tragă cu urechea la ce se discuta în zona de înregistrare.

- E un tip pe care-l cheamă Arturo Robin DeLoyola. A fost membru de-al nostru pentru 2 luni, anul trecut. Un membru pasager, la fel ca și alții 1000, nimic special. Atâta că tipul asta e căutat de Anne Sisters. Îl vor rău de tot! Ne-au amenințat că, dacă nu-l găsim, ne distrug în mass-media. Și voi știți că Mauta nu aruncă cu amenințări aiurea. O să trebuiască să-i facem pe plac... Reut făcu o mică pauză să mai bea din bere și să vadă reacțiile lor.

- Stai un pic, DeLoyola ăsta nu-i tipul căutat pentru sechestrare? Am văzut avertismentul în metrou, azi dimineață, spuse AgA-lungana intrigată.

- El e. Din câte se zice, una din fetele de la Anne Sisters i-a fost iubită anul trecut până la un punct, după care l-a părăsit. Tipului nu i-a prea plăcut schema, așa că s-a răzbunat, sechestrând-o pe nefericită timp de o săptămână și obligând-o să vizioneze secvențe din filme cu tipi părăsiți. *Al loco y al toro, dale corro*¹⁷! Problema e că nu s-a oprit la ea și a continuat și cu alte surori, până ce au ajuns să umble toate în grupuri și cu pază după ele mai tot timpul. Acum Anne Sisters îl caută cu disperare, să se răzbune pe ticălos. Nu mai spun că, poliția și șleahța de roboți incapabili aferenți n-au reușit să facă nimic notabil până acum în cazul DeLoyola. Beleaua e la noi, fiindcă tăntălăul a trebuit să se înscrie în Brotherhood of Oin și acum toată lumea-l consideră de-al nostru.

- Am auzit de Robin DeLoyola, se băgă și Turi. Au Anne Sisters niște rituri de inițiere perverse, nu se știe de ele oficial, dar sunt cât se poate de reale. Nu toate recurg însă la ele, doar o facțiune mai fanatică. Cică fac un bărbat să se îndrăgostească de una din ele și când e mort după ea, îl părăsește și-l lasă cu ochi-n soare. E un fel de dovadă supremă de devotament al lor pentru castitate și neîntinare. Mulți dintre tipi s-au sinucis, iar alții au dat-o pe droguri sau s-au răzbunat pe alte fete, care n-aveau nici o vină. Robin s-a răzbunat și el, dar pe cele vinovate. Le-a pescuit metodic pe cele care au adoptat tipul ăsta de inițiere și le-a arătat unde au greșit. E drept că le-a cam speriat... dar asta doar ca să fie el sigur că nu se mai joacă cu

¹⁵ DeTubin făcea și el parte din Brotherhood of Oin, organizație al cărei șef de filială era Reut. Brotherhood of Oin avea ca punct central masculinitatea și recuperarea acesteia într-o societate care devenea pe zi ce trece tot mai efeminată și mai lipsită de vlagă. Helmut Oin fusese un atlet german care a trăit între 2089 și 2190 și care făcuse de toate în viața sa, de la sport de performanță, la deep diving și bătut recorduri imposibile, la yoga, filosofie și dezbateri televizate. Avusese propria emisiune timp de peste 40 ani (*The Man*) pe tema masculinității și a problemelor cu care se confrunta. Scosese câteva cărți și își făcuse propria organizație, Brotherhood of Oin, care acum în 2223, se străduia să supraviețuiască într-o lume tot mai ostilă.

¹⁶ Heilin Romero – managerul The Ancestors, metodică și organizată, cu un bun simț al umorului și cu o mare experiență de viață. Heilin era cea care trăgea trupa în direcția cea bună și cea care reușea să însuflețească lucrurile atunci când atmosfera lăncezea.

¹⁷ *Al loco y al toro, dale corro* – Proverb spaniol: "De nebun și pe taur, fugi!".

dragostea pe viitor. Sunt câteva dintre ele care au rămas cu sechele psihice după, dar majoritatea s-au recuperat, îi puse Turi la curent și apoi trase o gură bună de bere din sticlă.

- Deci noi trebuie să găsim acum un tip pe care nimeni nu l-a găsit timp de jumătate de an, constată DeTubin mângâindu-și îngrijorat barba țepoasă.

- Da. Și asta până duminică... Puneți-vă fundurile la treabă, vă vorbiți și mai discutăm pe seară. Până atunci, vorbesc și eu cu Royo să vedem cine a fost ieri dimineață în Oretto. Vă salut! spuse Reut grăbit și închise transmisia.

Venise soția acasă și știa din experiență că avea să-i găsească o groază de hibe. Nu mai avea nevoie să-l vadă că stă la povești cu prietenii, în loc să se ocupe de treburile casei.

În acest timp, Turi și Aga se puseră să caute informațiile existente despre Robin DeLoyola.

- Păi, să vedem, spuse AgA, lăsând berea deoparte. Cipul de control¹⁸ e înlocuit, fața și amprentele precis le are schimbate, la fel globul ocular, amprenta urechii la fel de nefolositoare... Dacă nu facem rost de un câine care să-i ia mirosul, n-avem nicio șansă. AgA se uită la DeTubin, care dădea și el aprobator din cap.

- N-avem nicio șansă, oricum. Tipul a făcut totul metodic, ca și un ucigaș de meserie, un killer din vremuri apuse... zise Turi, privind șiruri de date ce-i curgeau pe ecranul virtual din fața sa.

Nu-l observă pe Dragon, care tocmai se întorsese de la baie și-și luase un pahar de șampanie.

- La ce nu avem nicio șansă?

- Reut caută un tip căutat de poliție și de Anne Sisters și ne-a rugat să-l ajutăm.

- Lucrează curat și nu lasă nicio urmă, nu văd cum am putea să-l dibuim... Trebuie să gândești ca un killer, să prinzi un killer. Și noi nu avem așa ceva... în afară poate de Dragon... spuse Turi, dar se opri văzându-l pe Dragon lângă el.

Dragonul ridică o spânceană întrebător și puțin deranjat.

- Dragonul killer? De unde naiba le scoți, Logos? spuse AgA râzând.

- Nu s-a lăudat încă, dar și-a reamintit ieri că a fost killer într-o viață trecută. Unde Dragonule, în Mongolia? zise Turi privindu-l cu admirație.

- Tadjikistan, acum câteva sute de ani... Lucrurile astea nu se discută sugând din beri, spuse Dragonul, care în mod vădit nu vroia să-și amintească de experiența respectivă.

- Toți am fost hoți, tâlhari și ucigași în alte vieți, de asta ne târâm și acum ca niște viermi grași prin Underground¹⁹, spuse râzând molcom DeTubin.

¹⁸ Cipul de control – un cip implantat în spatele craniului, pe care fiecare om trebuia să-l abă asupra sa, prin lege. Inițial primită cu ostilitate, ideea cipului implantat reușește într-un final să se impună la începutul secolului XXII, guvernele lumii reușind să demonstreze utilitatea acestuia. Printre beneficii fiind și eradicarea crimei, a furturilor și parțial a violenței înțermene. Ținea locul cărții de identitate și monitoriza funcțiile corporale și activitatea cerebrală.

¹⁹ Underground – sectorul sărac și cu mult mai puține reguli din orice oraș al lumii. În cazul Barcelonei, desemna zona din afara centrului istoric, acolo unde în jurul anului 2130 s-au construit clădiri cu 2 nivele principale, pentru a putea oferi două tipuri de confort. În acest fel, și cei cu venituri mai modeste puteau locui în zona centrală. Nivelul de clasă 2, numit ulterior Underground, se afla sub nivelul 1, care avea străzile, imobilele și parcurile sale proprii. Nivelul de clasă 2 trebuia iluminat și aerisit artificial. Singura lumină naturală venea de la numeroase sisteme de oglinzi care o reflectau prin niște tuburi speciale de conducere. Evident, zona era mai săracă, mai periculoasă și mai lipsită de legi decât sectorul de la suprafață. După anii 2150, când nivelul de trai al populației a început să crească datorită implementării roboticii eficiente la nivelul agriculturii, reciclării materialelor,

- Bun, deci Dragonul ne poate ajuta să-l găsim, dacă poate gândi ca un killer, își dădu cu părerea Alarat și se uită la Dragon.

- Vă ajut, dă-mi detaliile, Turi.

Logos se execută și-l puse la curent cu noutățile. Dragonul medită câteva secunde, apoi spuse:

- Ca să-mi fie mai ușor și să mă ajute și în problema cu DeLoyola, m-am gândit mai devreme azi că am nevoie de o secretară. În primul rând pentru textele de la noul album, dar și să-mi pună în ordine fișierele. Dragonul privi spre Heilin, să vadă dacă l-a auzit.

- În sfârșit te-ai hotărât să ai și tu o femeie. Era și cazul. AgA, bagă mare și caută-i Dragonului una bună. Da' vezi, nu de la Anne Sisters, că n-avem nevoie de virgine nebune.

Râseră, gustând gluma lui DeTubin și trecând peste protestele Dragonului.

- Nu-mi trebuie femeie, am avut destule în viețile trecute, mi-a ajuns. Secretară dacă e, e destul, îi dezumflă Dragonul și își goli paharul de șampanie zâmbind la un gând care-i trecuse în acel moment prin minte.

- O să văd pe cine pot găsi... Între timp, încearcă să te relaxezi. Nu vreau să te afecteze prea mult ce s-a întâmplat în Piața Oretto. Trebuie să fii în formă pentru concertul din weekend, spuse Heilin matern.

(Barcelona, la sediul Protectoarelor Igfonului)

Cetis privea tăcută pe geam, cufundată în gânduri. În spatele ei, Greta și Natalia vorbeau în șoaptă să n-o deranjeze. Undeva în depărtare, deasupra clădirilor, norii se stânseseră conturând o formă ciudată.

- La ce te uiți? o întrebă Natalia alăturându-i-se și privind și ea spre cer. Pare o roză a vânturilor gigantică.

- Mai degrabă o roză a furtunilor... zise Cetis cu o doză de îngrijorare în glas.

Apoi se întoarse spre Greta, ca și cum și-ar fi adus aminte de ceva.

- Cum rezolvăm problema cealaltă?

- Te referi la starul acela rock care a fost prezent și el în Piața Oretto? spuse Greta binevoitoare, întorcându-se spre ea.

Cetis încuviință din cap. Greta se gândi puțin, înainte să-i răspundă.

- Logic ar fi, să încercăm mai întâi să vedem cine e, înainte să-l abordăm și să aflăm ce știe. Putem vorbi și cu Espo să ne spună și el ce crede.

curățării și îmbunătățirii zonelor habitabile etc., zona de Underground devine una la modă din mai multe motive. Tocmai pentru că era un mediu locativ inferior (lipsa luminii solare și a aerului natural fiind doar 2 dintre motive), reprezenta un mediu foarte bun pentru localuri și centre VR, parcuri de distracții cu specific subteran și centre meditative. Astfel, o mare parte din populație locuia la suprafață, dar prefera să-și petreacă timpul liber în Underground. Printre alte facilități, aici găseau un mediu controlat (nu conta că afară era foarte cald, sau că ploua în rafale), se puteau procura mai ușor droguri și alte lucruri interzise la suprafață, se putea da muzica tare și, în general, erau permise mai multe lucruri decât la nivelul 1.

- Da, mai bine trimitem un vector să-l scaneze. O să vorbesc cu Espo, dar asta e cea mai logică abordare.

Rămaseră tăcute o vreme, încercând fiecare să vadă eventualele dezvoltări ale situației. În cele din urmă, Greta se întoarse spre Natalia:

- O să ai și tu ocazia să o vezi pe Daleun, despre care ți-am povestit, vine poimăine după-amiază aici la Barcelona.

- O... de asta se pregăteau fetele azi dimineață, am crezut că problema cu Piața Oretto e de vină. Sunt curioasă cum e, nu am văzuto decât în înregistrările VR.

- Vrea să stea mai mult la noi din ce spunea, are... se opri și privi cu înțeles spre Greta, câteva treburi de rezolvat aici, spuse zâmbind Cetis.

Apoi i se adresă Gretei.

- Mergi în Codru mâne dimineață și te întorci pe seară?

- Merg în seara asta și mă întorc mâine seară. O să dorm pe tren, sper să nu visez urât... iar, spuse ea cu o mică grimasă.

- Trenul rapid, inamicul tău numărul unu, spuse înțelegătoare Cetis.

- Caută o secretară, deci ar fi mai bine să nu trimitem un vector, spuse Espo privind-o pe Cetis, așteptându-se la o reacție.

- O secretară?... De ce nu-și ia o androidă? E mult mai eficientă.

- Androidele nu au afinități muzicale și nici păreri pertinente. Are nevoie de cineva cu minime calități și cunoștințe muzicale, poate și de cineva care să-i gâdile egoul. Vedetele suferă din plin de așa ceva, de obicei, zise Espo zâmbind.

- ... Mda, e o oportunitate bună ca să-l observăm. Putem trimite o protectoare ca secretară. O să vorbesc cu Greta.

Peste câteva clipe, intrară în legătură cu Greta, să stabilească pe cine să trimită.

- Betty e cea mai potrivită. Are nevoie de un test de genul ăsta, e impulsivă și îi va prinde bine ucenicia ca secretară. Pe lângă asta, cântă la pian și are și voce și ureche muzicală, fu de părere Greta.

Espo și Cetis încuviințară și ei. Espo făcu în plus o diagramă cu viitoarele implicații ale acestei mutări, ca să fie siguri că merită riscul. Apoi îi comunicară și lui Betty Berg²⁰ decizia lor.

(Barcelona, a doua zi, lângă una din numeroasele plaje private)

Dragonul împreună cu DeTubin trecură pe lângă chioșcurile cu nimicuri ce străjuiau drumul spre plajă. Androizi binevoitori îi îndemneau insistent să aleagă ceva de la tarabele lor, dar cei doi nici nu-i băgară în seamă. La capătul aleii, lângă bifurcația ce ducea spre plajele private,

²⁰ Betty Berg – 22 ani, ucenică protectoare, specializată în tehnici de relaxare.

aștepta o tânără ce oferea îmbrățișări pentru 2 credite. Ca de obicei, Dragonul se pregătea s-o ignore. Dar de data aceasta, fata cu sindrom Down îi sări în față și nu-l lăsă s-o ocolească.

- Te-ai trezit, Dragonule? Te-ai trezit!... Ea te așteaptă. Ai grijă, Dragonule, sunt lucruri mai presus de foc! spuse ea pe nerăsuflăte, privindu-l în ochi.

- Cine ea? întrebă surprins Dragonul și-i văzu privirea schimbându-se într-o fracțiune de secundă.

- Dragonule, îmi dai o îmbrățișare?... Hai, numai una, îl imploră ea, parcă cu altă voce.

Dragonul se feri de brațele ei, privind-o în același timp insistent.

- Hai, dă-i o îmbrățișare, ce-i așa greu? îl îmboldi DeTubin. Fi atent, îi dau eu! spuse el și o îmbrățișă demonstrativ, apoi îi viră 2 credite.

Fata se retrase mulțumită, dar DeTubin îl privea cu reproș.

- Nu mă îmbrățișează decât mama, sau iubita... zise Dragonul, încă cu gândul la ce-i spusese sărmana fată.

- Ce iubită? De parcă ai avea una... pufni DeTubin. Tu treci în fiecare dimineață pe lângă fata asta și te ferești de ea de fiecare dată?

- Da, dar niciodată nu mi-a zis nimic deosebit. De obicei mă saluta, zise el gânditor.

- Păi cu boala pe care o are, e normal să spună lucruri ciudate, o scuză DeTubin.

- Posibil... zise Dragonul, care nu era însă pe de-a-ntregul convins.

Întrară pe plajă și fără mari pregătiri se avântară în Mediterana. Soarele tocmai răsărea peste valuri, împroșcând cu portocaliu orizontul. Știa că avea să fie o zi lungă și vroiau s-o înceapă în forță.